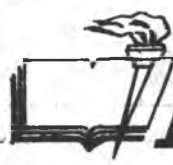

ПРОЛІТАТИ ВСІХ ПРАТІ, ЄДИНАТИСЯ

Радянський ШЕДАТОР

ОРГАН ПАРТКОМУ, РЕКТОРАТУ, ПРОФСПІЛКОВИХ КОМПІТЕТІВ ТА КОМПІТЕТУ ЛКСМУ ІВАНО-ФРАНКІВСЬКОГО ДЕРЖАВНОГО ПЕДАГОГІЧНОГО ІНСТИТУТУ ІМЕНІ В. СТЕФАНІКА

Газета заснована 30 вересня 1988 року.

№ 14 (26)

13 КВІТНЯ 1989 р.

Ціна 4 коп.

ЛАСКАВО ПРОСИМО!

Шістнадцятого квітня в інституті проводиться день відкритих дверей для випускників середніх шкіл, середніх спеціальних навчальних закладів і професійно-технічних училищ, робітничої та колгоспної молоді.

У програмі — зустріч з провідними вченими інституту, розповіді про його історію, науки досягнення та успіхи в підготовці вчителів загальноосвітніх шкіл, а також знайом-

ство з правилами прийому, спеціальностями, які можна здобути в інституті, науковими і навчальними лабораторіями, обчислювальним центром, музеями освіти та археології Прикарпаття.

Збір об 11 годині в актовому залі інституту (вхід з вулиці Пушкіна).

Отож, запрошуються всі бажаючі. Ласкаво просимо завітати до інституту!

ДЕНЬ ЗА ДНЕМ

Переміг авторитетніший

Днями відбулося розширене засідання вченої ради інституту. Першим на ньому розглядалося питання про клопотання перед урядом республіки про присвоєння старшому викладачеві кафедри теорії, історії та гри на музичних інструментах Ю. С. Фейді звання заслуженого працівника культури УРСР, а також нагородження завкафедрою музики з методикою викладання доцента М. Ю. Сливицького Почесною грамотою Президії Верховної Ради УРСР.

Люди ці в інституті шановані і знані, тому рішення парткому і адміністрації присутні зустріли схвально.

Другим питанням були вибори декана філологічного факультету. На цю посаду претендувало п'ять кандидатів: М. П. Лесюк, завкафедрою української мови, доцент; С. П. Гандзюк, доцент кафедри німецької мови; Г. Ф. Павліков, доцент кафедри російської і зарубіжної літератури; В. Д. Моцюк і Т. К. Завгородня, доценти кафедри педагогіки і психології.

Хотілося б підкреслити, що тогочасні вибори декана можуть бути прикладом культури полеміки,

делікатності і толерантності виступаючих. Тут не було типової для подібних заходів словесної баталії, нездорового критиканства, самовихвалювання чи запевнень типу: «Все зроблю, ви тільки дайте можливість». Кожен з претендентів цілком тверезо оцінював свої сили і можливості.

Цікава деталь цих виборів: троє з п'яти кандидатів уже на самому засіданні відмовились від балотування на користь М. П. Лесюка. І справа не в тому, що В. Д. Моцюк, С. П. Гандзюк і Г. Ф. Павліков вважали себе гіршими викладачами чи їхні програми перебудови роботи факультету були гіршими. Просто вже на

передвиборному фініші вони остаточно зрозуміли, що запас авторитету та й досвіду у їхнього суперника солідніший, а значить, і можливості мобілізувати навчально-виховний процес на філологічному у нього більші.

Внаслідок цього розширена рада вибрала з двох кандидатів: доцента М. П. Лесюка і доцента Т. К. Завгородню. Правда, Тетяні Костянтинівни на засіданні не було (вона в цей час хворіла). Однак її товариші та колеги гарно і цікаво розповіли про її науково-педагогічний трудовий шлях. Та все ж перемогу отримав М. П. Лесюк.

О. ОЛЕКСЮК.
Наш кор.

Микола Петрович Лесюк, 1940 р. н., українець, уродженець с. Ковалівки Коломийського району Івано-Франківської області. З робітників. Член КПРС з 1964 року. Свій трудовий шлях почав слюсарем, далі працював машиністом електровоза. У 1961 році студент Івано-Франківського педінституту. Після закінчення працював на комсомольській роботі в школі. Потім — працівник Івано-Франківського райкому

партії (інструктор), з 1971 року завідує відділом агітації і пропаганди того ж райкому. З 1975 року працює в Івано-Франківському педінституті (асистент кафедри української мови), з 1983 року старший викладач, а згодом доцент. Завідує кафедрою української мови. За час роботи в інституті неодноразово обирався членом партійного комітету, тривалий час працював заступником декана, виконував обов'язки декана факультету.

Тепер — за справи

Кілька днів тому відбулася інститутська комсомольська конференція, на якій повторно розглядалося питання виборів секретаря комітету комсомолу нашого вузу. Кандидатури, висунуті на заміщення цієї посади, були ті ж — І. Кабана та О. Сангулія (минулого разу обоє не набрали потрібної кількості голосів).

З самого початку обговорення розпочалася гостра полеміка. Найбільше питань і зауважень викликала позиція І. Кабана. Іван, при загальній схожості програм обох претендентів, на перший план своєї роботи в ролі секретаря висунув економічні питання. Їх суть зводилася до того, що всі бла-

га (дискотека, відео, грошові допомоги тощо) і організаційну самостійність студенти мають заробити своїм трудом. Однак подібна позиція не зустріла загального схвалення в аудиторії. Склалося враження, що переважна більшість комсомольців інституту не навчилася економічно мислити і слово «труд» декого просто «лякає». Дивув також і те, що багатьох відштовхувало, що Іван — Ленінський стипендіат, працює над науковою роботою а, значить, хоче зробити кар'єру. (!?).

Напевно, це та деякі організаційні помилки І. Кабана (недостатньо продумана передвиборна кампанія, нечіткість окремих

пунктів у початковій редакції програми) прирekli його на невдачу.

На виборах переміг О. Сангулія. Він і його довірені особи серйозніше поставилися до передвиборної кампанії. Судячи з обох конференцій, власне до його програми зауважень у комсомольців було менше. Крім того, серйозну роль зіграв той факт, що Сашу більше знали в інституті, і як свідчать виступи, — з обох сторони...

Однак не будемо поквалітивими у похвалах. Перемогти на виборах, це ще не означає перемогти в ділах. Тому остаточно оцінку нового секретаря ми дамо тоді, коли діяльність інститутського комсомолу відзначиться першими серйозними справами.

О. РУСИН.

Підсумки підбивають студенти

Закінчилася інститутська звітно-наукова студентська конференція за 1988 рік. На ній було представлено ряд цікавих робіт з історії нашої Батьківщини та зарубіжних країн, теоретичної фізики, математики, філософії тощо.

Як завжди, свої наукові доробки майбутні педаго-

ги виголошували на засіданнях секцій психологічних, педагогічних наук, суспільних наук, української та російської філології, музикознавства, методики музичного виховання та інших. Потім було обговорено їх позитивні та негативні сторони, і вирішено, яку з представлених робіт відзначити.

Остаточний підсумок минулорічних наукових досягнень юнаків та дівчат буде підбито в п'ятницю, 14 квітня, під час днів науки. Про це ми повідомимо в наступному номері газети.

О. ЖЕРНОКЛЄВ.
Член ради НТСТ.

«Альма матер»... Так нерідко ласкаво називають наш інститут його випускники або ті, хто в ньому навчається. І це не випадково, адже смисл старовинних латинських слів поєднується із закладом освіти, де не тільки набувають фахові знання, але й досягають високу духовність. Либонь, тому людей, які мають відношення до педагогічного виховання, й називають сіячами доброго, вічного, розумного. Бо той, хто мріє стати вчителем — не може, не має права бути іншим. Надто сьогодні, коли з

усіх земних цінностей, що їх ми готуємо для часів прийдешніх, найдорожчі самі наші спадкоємці. І від юнаків і дівчат, які нині навчаються в Івано-Франківському педагогічному, і від тих, хто незабаром сяде за його лави, багато залежить, як складуться шляхи будівничих XXI століття, наскільки активними громадянами Батьківщини вони стануть.

Отож, в добру путь, студенти сьогоднішні і завтрашні! Знать і духовності, затишку і щастя вам у стінах «альма матер»!

Ю Н И М

Гей, нові Колумби й Магелани,
Напнемо вітрила нашій мрії!
Кличуть нас у мандри океани,
Бухту спокою облизує прибій.
Хто сказав, що все уже відкрито!
Нащо ж ми народжені тоді!
Як нам помістити у корито
Наші сподівання молоді!

Кораблі! Шикуйтеся до походу!
Мрійництво! Жага моя!
В океані рідного народу
Відкривай духовні острови!
Геть із мулу якорі іржаві—
Нидіє на якорі душа!
Б'ються груди об вітри тужаві,
Каравела в мандри вирушає.
Жоден вітер сонця не остудить,

Півень землю всю не розгребє!
Україно! Доки жити буду,
Доки відкриватиму тебе.
Мріяти й шукати, доки жити,
Шкварити байдужість на вогні!
А якщо відкрию вже відкриті,—
Друзі! Ви підкажете мені...
Василь СИМОНЕНКО.

У світлі цифр і фактів

Рішенням уряду Української РСР в м. Станіславі (нині Івано-Франківськ) у 1940 році було відкрито учительський інститут — перший вуз на оновленому Радянському Прикарпатті.

Навчання в учительському інституті розпочалося 1 березня 1940 року на трьох факультетах — історичному, філологічному та фізико-математичному. На стаціонарному і заочному відділеннях навчалось понад 900 студентів. Серед них — активний діяч КПЗУ, депутат Народних Зборів Західної України у Львові Петро Майданський, депутат Верховної Ради УРСР Марія Дідик, перший командир інституту Тамара Василькова (Бивалова) та інші вихідці з трудящих.

Під час Великої Вітчизняної війни загинули, захищаючи Вітчизну, заступник директора інституту по навчальній роботі П. І. Шевченко, декан історичного факультету Л. М. Шмунлензон, викладачі Л. Я. Березін, Л. П. Насонов, І. С. Поповський, В. Д. Чорний...

Після визволення Прикарпаття Радянською Армією розгорнулася робота по відновленню навчання в Станіславському учительському інституті. 1 листопада 1944 року тут розпочався новий навчальний рік. Одночасно відбудовувався головний корпус, пограбований і спалений фашистськими окупантами. У 1945 році дипломи вчителів 5—7 класів одержали перші 13 випускників інституту. До 1951 року учительський інститут закінчило 1500 чоловік.

4 серпня 1950 року постановою Ради Міністрів УРСР Станіславський учительський інститут був реорганізований в педагогічний для підготовки вчителів української мови та літератури, російської мови та літератури, історії, фізики, математики середніх загальноосвітніх шкіл. У наступні роки відкрито факультети підготовки вчителів початкових класів (1959 р.), музично-педагогічний (1966 р.), іноземних мов (1975 р.), художньо-графічний (1986 р.), а також відділення із спеціальністю «педагогіка і психологія (дошкільна)» (1988 р.). З 1975 року в інституті працюють республіканські курси перепідготовки старших піонервожатих, а з 1977 року — факультет перепідготовки і підвищення кваліфікації організаторів народної освіти.

Постановою ЦК Компартії України і Ради Міністрів УРСР 5 січня 1971 року в зв'язку з 100-річчям від дня народження В. С. Стефаника інституту присвоєно ім'я цього великого українського письменника-демократа.

Нині у вузі силами висококваліфікованих науково-педагогічних колективів 29 кафедр ведеться на 7 факультетах підготовка фахівців з 15 спеціальностей за стаціонарною формою навчання і 8 — заочною.

ТАКІ МИ, СТЕФАНІКІВЦІ!

РОЗПОВІДІ СТУДЕНТІВ РІЗНИХ ФАКУЛЬТЕТІВ ПРО ДЕНЬ СЬОГОДНІШНІЙ

Василь ПЕТРИЧУК,

студент четвертого курсу фізико-математичного факультету:

— Якщо запитате, хто в інституті має найвищі спортивні досягнення, вам дадуть чітку відповідь: команда фізико-математичного факультету. Якщо поцікавитесь, де не на словах, а на ділі існує студентське самоврядування, знову ж таки почуєте: на фізмати. Мені здається, що саме ми, майбутні фізики і математики, живемо за принципом: хто був студентом, той бачив юність. Ми захоплюємося точними науками, з задоволенням працюємо у дослідних лабораторіях, якими керують відомі в республіці теоретики — професори П. П. Киричок, Д. М. Фрейк, а остання наша любов — інформатика, наука, за якою майбутнє, і ми з радістю (напевно, так радіє малюк своїм першим маленьким відкриттям світу) відкриваємо для себе комп'ютери. І по-доброму заздriamo тим школярам, які в такому ранньому віці вже мають змогу займатися у наших комп'ютерних класах.

Щодо мене, то майбутню спеціальність визначив під впливом свого духовного наставника, директора Яворівської СШ Косівського району, де я навчався, П. В. Лосюка. цього чудового педагога і висококласного математика. І, як бачите, провчившись чотири курси, занурившись у бурхливе студентське життя, ані трішки не шкодую.

Любов ЧЕРНІЙ,

студентка третього курсу факультету підготовки вчителів початкового навчання:

— Гадаю, не помилюся, коли скажу, що на наш факультет випадкова людина прийти не може. Бо, по суті, ті, кого ми будемо через кілька років навчати, — це малюки, народ особливий. І в першу чергу треба їх любити, як треба любити постійну роботу з ними, необхідно зуміти пізнати психологічні особливості найменших.

У цьому навчальному році наш факультет став господарем двох верхніх поверхів прекрасного нового корпусу, де є всі умови для занять. Своїми силами ми почали оформлення кімнати студентського самоврядування, хочемо відкрити свою бібліотеку. На факультеті навчається 26 академічних груп, у цьому році буде перший випуск вчителів із спеціальності «початкові класи і музика». Разом з тим створено нове відділення, яке згодом, очевидно, переросте в окремий факультет, — це дошкільне виховання. До речі, з дошкільнятами дружать усі першокурсники, бо, займаючись на факультетському дослідному полі, виробленню продукцію віддаємо у дитсадок «Лісова пісня».

Для тих, хто бажає займатися у художній самодіяльності, на факультеті є можливість співати в хорі чи фольклорному ансамблі, або ж розвинути свої здібності у новоствореній драматичній студії під керівництвом завідувача кафедрою педагогіки початкового навчання доцента С. В. Домбровського, яка днями на святі словесності, представила на суд факультету ва-

прем'єру — першу дію п'єси І. Карпенка-Карого «Безталанна».

Для тих, чиє серце лежить до наймолодших, рекомендуємо нашу спеціальність, Отож, чекаємо вас, друзі!

Тарас ПАРФАН,

студент другого курсу історичного факультету:

— Наука історія стала останнім часом чи не найпопулярнішою. Історією цікавляться усі, бо щодня відкриваються нам усе нові й нові факти життя країни, нашого народу, його краших представників. Та зрозуміти, дати належну, безпристрасну оцінку, визначити місце в загальному розвитку суспільства цих нових, прихованих раніше явищ може тільки людина, яка глибоко і серйозно займається вивченням цих питань.

На історичний факультет завжди був найбільший конкурс на вступних іспитах. Однак, на мою думку, це повинно не лякати, а швид-

кучок нашого країни у школах, на партійній та комсомольській роботі, у державних установах.

Отож, запрошуємо спробувати сили на історичному!

Галина ГРЕСЬКО,

студентка четвертого курсу українського відділення філологічного факультету:

— Поспішайте на філологічний! Останнім часом життя на факультеті помітно покращилося. Нещодавно деканом у нас став Микола Петрович Лесюк, людина надзвичайно популярна не тільки на філфаці, а й у усьому інституті, голова Товариства української мови ім. Т. Г. Шевченка нашого вузу. Новостворене товариство — це свіжий життєдайний струмінь у наших студентських буднях. Ну, хіба можна відмовитися від участі в глибоко народних національних вечорницях, де хлопці й дівчата торкаються серцем до ніжної ліричної української пісні, сперечаються у спритності в народних іграх, поспіша-

проймаєш співпереживанням за героїв, ненавидиш ворогів! Усе це філологія — наука для тих, хто хоче стати вискодоховним, берегти і примножувати національні традиції рідного народу, любити мову, плекати її, розуміти літературу і доносити найкраще, що є у народній скарбниці, до підрастаючого покоління.

А ще наш факультет чи не єдиний в інституті, де працює найбільше докторів наук. професорів — М. В. Теплинський, В. І. Кононенко, Ж. П. Соколовська, М. О. Рудяков. За їх підручниками і посібниками навчаються студенти та вчителі.

Василь ШЕВЧУК,

студент п'ятого курсу художньо-графічного факультету:

— Коли відчиняєш двері нового корпусу нашого факультету, ніби потрапляєш у дивосвіт народної казки, усе тут дихає гуцульським рідним краєм: і різьблені двері й світильники, і бар-

якому притаманне самобутнє мистецтво, не випадково. І ми, його студенти, випускники покликани пропагувати це мистецтво у школах, прищеплювати дітям любов до народних традицій, щоб розквітали у наступних поколіннях творчі традиції — різьба по дереву, чеканка, вироби з кераміки, шкіри, металу — усе те, чим здавна славиться карпатський край. Ласкаво просимо вступати на наш факультет!

Лілія ЛАТИШЕВА,

студентка третього курсу факультету іноземних мов:

— Зізнайтеся, хто з вас не мріяв побувати, скажімо, в Англії, щоб на власні очі побачити величний Біг Бен, позаякмитися з традиціями цієї древньої країни. Така можливість може з'явитися в того, хто захопився серйозно зайнятися вивченням англійської мови на нашому факультеті, як, наприклад, пошастило моїй однокурсниці Роксолані Винницькій. Так, так, вона саме зараз спілкується з корінними англійцями у великобританських коледжах.

А ще на нашому факультеті діє клуб інтернаціональної дружби з неодмінними зустрічами нових друзів, виступами агіткультбригади на вечорах дружби, із захоплюючими розповідями про закордонні поїздки наших викладачів, багатьом з яких доводилося працювати у Німеччині, ФРН, США, Англії, НДР і які дають нам ґрунтовні знання.

На факультет іноземних мов вступала двічі (перша спроба була невдалою) і зовсім не шкодую, що обрала спеціальність іномовника. Спершу було важкувато бо навчалася не в спеціалізованій школі і відчувала що відстаю в знаннях. Однак тому, хто прагне вчитися і ставить перед собою чітку мету, ваджу не позгублюватися і бути наполегливим. А коім того згадайте відомий вислів: «Ти стільки разів людина скільки мов ти знаєш» — і ви зрозумієте, чому вас притягує до себе факультет іноземних мов. До зустрічі!

Світлана АНДРЕЄВА

студентка першого курсу музично-педагогічного факультету:

— Чи чули ви коли-небудь, як велично звучить під склепінням старовинного храму багатоголосся студентського хору? Враження таке, ніби з тобою розмовляє Всесвіт і довіряє тобі усю свою неповторну красу. Художній музей часто відкриває нам, студентам музпеду, свої двері і ми з задоволенням даємо тут благодійній концерт для громадськості обласного центру. Нас, першокурсників, з перших же днів навчання стали залучати до концертних виступів, що є стимулом до більш серйозної підготовки до спеціальності.

А ще наші студентські будні — це захоплюючі екскурсії, зустрічі з цікавими людьми, найрізноманітніші змагання. До речі, зовсім недавно на факультеті пройшов конкурс зі спеціальності, де майже всі призові місця зайняли першокурсники.

Усіх, хто кохається у музиці, запрошуємо на музпед!

● СТУДЕНТСЬКІ БУДНІ

Літа молодії

Найщасливіші роки — студентські. Бо сповнені вони життєрадісного змісту, прагненням оволодіти найпотрібнішими знаннями, зародженням міцної юначої дружби, горінням у громадських та комсомольських справах, умінням весело й корисно організувати дозвілля, досягненням вершин духовності, що дає заряд на все життя. Так вважають студентка четвертого курсу музично-педагогічного факультету, відмінниця, якій недавно призначили стипендію ім. В. Стефаника, Оксана ТАШАК (фото зліва), другоккурсник фізико-математичного факультету, молодий комуніст, учасник вокально-хореографічного ансамблю «Верховинка» Михайло ШКВАРИЛО (фото справа), а також майбутній філолог — Галина ІЛЬЄВА та Любомир БАРИШНИКОВ, учасники свята рідної мови. (фото внизу).

Фото В. Боб'яка.

ше навпаки — притягувати молодь навчатися саме тут.

Ще одна особлива прикмета нашого часу — це відродження інтересу до питань краєзнавства, історії та культури тієї місцевості, де живеш. Цими проблемами, особливо тим, як зацікавити історією рідного краю підрастаюче покоління, стурбовані останнім часом наші викладачі. Буквально днями силами кафедри історії СРСР і УРСР, яку очолює професор О. Ю. Карпенко, видані методичні рекомендації для вчителів «Прикарпаття — наш край».

За роки існування історичний факультет випустив понад 5 тисяч висококваліфікованих спеціалістів з історії та суспільствознавства, які працюють в різних

ють випередити один одного в жартах? А захоплюючі змагання у клубі веселих і допитливих філологів? А орфографічні турніри, де не так просто одержати перемогу? А гарячі суперечки про сучасну радянську літературу, про повернення літературних імен, що розгоряються у дискусійних клубах «Аргумент» і «Позиція», що діють при кафедрі практичної стилістики російської мови та зарубіжної і російської літератури? А вечори поезій, присвячені Пушкіну і Шевченку, Блоку і Франку, Ахматовій і Тичині?

Література — це наука про людинознавство, у яку пірнаєш, ніби у морську глибочину, і виносиш насолоду від соковитого слова,

висті гобелени, і чудовий розпис вікон, і твори живопису, що відтворюють народний дух. А найголовніше те, що уся ця краса — плід працюючих, талановитих рук самих студентів, які навчаються тут, випускників, які залишили в дар факультету свої дипломні роботи, і звичайно, викладачів, які своєю майстерністю, досвідом і знаннями охоче діляться з молоддю. Особливо хочу відзначити величезний вплив на студентів відомого в області й за її межами живописця, графіка, мистецтвознавця, завідувача кафедрою образотворчого мистецтва, креслення і праці доцента М. П. Фіголя.

Факультет наш виник у прикарпатському регіоні,

АБИТУРІЄНТ-89

На порозі професії

Життя підтверджує: хороший учитель починається з хорошого студента, а той, в свою чергу, — з хорошого абітурієнта. Вивіреним способом уникнути помилок при прийомі в педагогічний інститут — завчасно відібрати здібну молодь, допомогти їй зорієнтуватися у виборі майбутнього життєвого фаху, спрямувати її нахили і прагнення до здійснення мети. Для цього, власне, серед багатьох інших заходів системи профорієнтаційного добору, що склалася останнім часом в нашо-

му вузі, і проводиться «День відкритих дверей».

Та перш, ніж нове покоління надійде на перші курси, воно, звісно, повинно пройти через нелегкі випробування — успішно скласти вступні іспити на той чи інший факультет, головним критерієм яких будуть знання. Ось що розповідає нашому кореспонденту відповідальний секретар нинішньої приймальної комісії інституту кандидат фізико-математичних наук, доцент Р. І. СОВКОВИЧ.

— Для багатьох юнаків і дівчат, які бажають вчитися в Івано-Франківському педінституті імені В. Стефаніка, «перепусткою» у вуз, крім хороших знань, стане насамперед любов до професії вчителя, педагогічні здібності, що підтверджені авторитетною думкою дошкільних наставників. Тому ми, безперечно, звертатимемо увагу перш за все на того абітурієнта, який, приміром, навчався на факультеті майбутнього вчителя, у педкласі, був слухачем спеціалізованих заочних шкіл, що діють в нас, скажімо, на фізико-математичному факультеті, на факультеті іноземних мов, а також займався на вечірніх і заочних курсах, що організовані в нашому інституті... Словом, перевага віддаватиметься тим, хто проявить ґрунтовні знання, нахили і здібності до обраної вчительської професії. Як показала практика, пільги, що раніше надавалися, нерідко поверталися проти вступаючих: слабка шкільна підготовка, значна перерва в навчанні помітно утруднювали вивчення вузівських дисциплін. В результаті, тих, у кого заняття не ладилися, доводилося відраховувати через хронічну неспівність.

— Романе Івановичу, чи є якісь суттєві зміни у «Правилах прийому до вузу»?

— Ні. Вони залишилися такі ж, як і минулого року. Зарахування до ін-

ституту буде здійснюватися за кількістю набраних на вступних екзаменах балів, а також на основі професійної придатності, виявленої при співбесідах. Переваги залишені для багатьох категорій. Приміром, збережено цільовий набір для молоді, яка проживає в сільській місцевості.

Поza конкурсом при отриманні позитивних оцінок будуть зараховані ті, хто виконував інтернаціональний обов'язок в Афганістані, а також діти-сироти і діти, залишені без утримання родичів. При однаковій кількості набраних на конкурсних екзаменах балів перевагу при зарахуванні одержать військово-вослужбовці, звільнені в запас протягом трьох останніх років, абітурієнти, які виявили нахил до обраної спеціальності, найбільш підготовлені до навчання у вузі за обраним профілем (медалісти, нагороджені похвальною грамотою за вивчення окремих предметів, переможці районних і обласних предметних олімпіад та ін). А також абітурієнти, які мають стаж практичної роботи більше двох років.

На денну форму навчання буде прийнято 780 чоловік, що здобуватимуть фахову освіту з двадцяти спеціальностей. Порівняно з минулим роком збільшилася кількість нових спеціальностей.

— Назвіть їх, будь ласка.

— Їх п'ять. Це «українська мова і література», «російська мова і література, виховання в дитячому будинку і школі-інтернаті», «фізика з основами інформатики і електронно-обчислювальної техніки», «педагогіка і методика початкового навчання, виховання в дитячому будинку і школі-інтернаті», «педагогіка і методика початкового навчання і образотворче мистецтво». Розширення профілю нашого, як і інших педагогічних вузів країни, диктується бурхливим зростанням, якісно новими змінами, що відбуваються у всіх сферах суспільства. Тому й не випадково педінститут називають вузами особливого призначення, де питання про кадри, либонь, чи не найважливіше. Адже від того, хто вчить дітей, від професійної майстерності, ерудиції і культури майстрів освітньої ниви значною мірою залежить якість навчання і виховання тих, хто вирішуватиме завдання прийдешнього віку. Звідси особлива актуальність проблем, зв'язаних з підготовкою вчителів.

— Багатьох абітурієнтів, звичайно, цікавить питання, чи сталася зміна у програмах предметів, які вносяться на екзамен. Де про це можна дізнатися?

— Найближчим часом на книжкових полицях наших магазинів з'явиться в продаж довідник для поступаючих у вузи краї-

ни. Абітурієнтові, власне, треба звернути увагу на це видання, де будуть вміщені нові, із суттєвими змінами програми зі шкільних предметів. Зокрема таких, як історія СРСР, суспільствознавство, фізика, українська та російська література.

— Романе Івановичу, чи допомагатимуть в роботі приймальної комісії студенти, яка роль відводиться студентському загонові «Абітурієнт-89»?

— Насамперед, мушу зауважити, що такий загін, який впродовж кількох років успішно очолює студент п'ятого курсу фізико-математичного факультету Михайло Семків, уже працює — він відправив понад 300 відповідей на листи, що надійшли з приводу умов вступу, близько 250 запрошень для участі у недавно проведеному олімпіаді абітурієнтів вузу, не обійшлося без його допомоги і в організації «Дня відкритих дверей». Скажу ще, що до загону підібрані хороші і серйозні студенти, які люблять і знають свою майбутню професію. Тому вони нерідко не тільки переконують деяких абітурієнтів поступати на ту чи іншу спеціальність, яка їм подобається, але й намагаються вселити в хлопців і дівчат впевненість у своїх силах. Із розмов з вступниками вони дізнаються про те, якою громадською роботою той займався раніше, чим захоплювався... Нарешті, члени загону здійснюватимуть пропускний режим і дотримання дисципліни під час вступних іспитів.

На закінчення скажу: хотілося б, аби студентами нашого інституту стали люди, які люблять дітей і професію вчителя, люди терпеливі, ерудовані, люди, які вміють захопити улюбленою справою учнів.

Розмову вів С. ІВАНІВ.

● СТУДЕНТСЬКЕ ЖИТТЯ: ПОГЛЯД КРІЗЬ ФОТООБ'ЄКТИВ

Лише якусь грань, тільки одну мить студентського життя зафіксували на своїх знімках наші громадські фотокореспонденти Володимир Боб'як, Іван Тимінський та Ігор Семків. Але й тут, наче в краплині роси, заяскравили, відбилися зусбіч будні нинішніх стефаніківців — їх навчання, дозвілля, участь в громадсько-корисній роботі. Отож, знайомтесь:

* Студенти фізико-математичного факультету із задоволенням займаються у класі персональних комп'ютерів;

* Останні повторення перед екзаменом;

* Заняття піонервожатих — неодмінні у навчально-виховному процесі майбутніх педагогів;

* Вміємо не тільки учитись, а й дружно працювати, особливо коли справа стосується студентського гуртожитку.

* Ох, і солодка ж помідора з херсонського поля, на яке не один рік виїжджають наші студенти для збирання врожаю.

«Альтернатива» пропонує

Нещодавно на історичному факультеті створено історико-політичний клуб «Альтернатива».

Рада клубу на чолі з науковим консультантом викладачем кафедри історії СРСР та УРСР, кандидатом історичних наук М. В. Кугутяком і студентом IV курсу Б. Лавруком вирішила вносити на обговорення найактуальніші питання історії Вітчизни, рідного краю, так звані «білі плями» нашого минулого, відкривати студентам невинуваті забуті імена тощо.

Свою роботу «Альтернатива» розпочала з теми «КПЗУ: шлях боротьби і трагедії». Дуже приємно, що у першому засіданні клубу взяла участь завідувач кафедри історії СРСР та УРСР проф. О. Ю. Карпенко, декан історичного факультету доцент І. М. Шумейко, завідувач музеєм освіти Прикарпаття Б. М. Гаврилів, які поділилися думками про висвітлення окремих питань історії КПЗУ в історичній науці, участь у міжнародній конференції у Львові, присвяченій 70-річчю КПЗУ.

І. СОЛЯР.

Студент III курсу історичного факультету.

● ОБГОВОРЮЄМО ПРОЕКТ ЗАКОНУ

На таку тему відбувся диспут чергового засідання клубу «політекономічних п'ятниць», присвяченого обговоренню проекту Закону СРСР «Про якість продукції і захист прав споживачів».

Скажу відразу, у присутніх було чимало сумнівів щодо правильності окремих пунктів проекту, тому розмова була гострою. Члени клубу ще на початку дискусії відмітили, що в поданому на розгляд громадян вигляді Закон не стане справжнім соціальним захистом для кожного із нас. Річ у тім, що навіть недосвідчений може помітити в ньому одну серйозну неточність, яка, в умовах правої держави, може звести ряд його пунктів нанівець. Я маю на увазі неясність визначення в цьому юридичному документі громадян як покупців, або споживачів.

— Чому не видно різниці між цими поняттями, — цілком слушно зауважив на диспуті член клубу, студент істафу О. Жерноклеєв, — адже в їх суті містяться корінні відмінності, бо в нашій системі товарно-грошових відносин ми вступаємо перш за все, як покупці, а вже потім — як споживачі.

Його думку продовжив студент того ж факультету Р. Удовенко, намагаючись з'ясувати: до кого віднести інвалідів та інші прошеар-

ки населення з аналогічними пільгами, які користуються безплатним державним забезпеченням, а значить, тільки споживають. Або, наприклад, у ролі кого ми виступаємо, користуючись безплатною медициною, освітою (це зауваження висловив студент історичного М. Гладкий).

СПОЖИВ-ТОВАРИСТВО: ЧИ ПОТРІБНЕ ВОНО?

Однак на свої запитання студенти у проекті відповіді не знайшли. Навіть їхній досвідчений наставник, керівник клубу доцент кафедри політекономії В. А. Шіндлер, не зміг у цьому допомогти своїм молодшим колегам. І з тієї простої причини, що нема в майбутньому законі подібних визначень. А значить, в його розділах вже наперед закладаються всілякі шпаринки для нечесних людей. «Якщо ці неясності з нього не забрати, — підкреслював В. А. Шіндлер, — буде так, як і з попередні-

ми застійними і дозастійними законами: ... ніби дитина — куди повернеш, туди і вийшла».

Крім того клуб розглянув ще ряд статей проекту, де говорилось про якість продукції. На жаль, і тут у студентів було чимало зауважень. Це, перш за все, згадана декларативність частини розділів з цього питання. Наприклад, з усього багатослів'я п'ятої статті виходить, що якість продукції стоїть вище якості і культури праці, хоча повинно бути навпаки. Також невідомо, хто конкретно несе відповідальність за продукцію, яка пропала через те, що не мала попиту? (ст. 5, 13). Якими органами видається атестат якості? Може, варто передати це право в руки споживачів (покупців), а не створювати для цього ще один державний орган (ст. 1, 16).

Як бачите, зауважень до проекту закону було чимало. Ще відчувається у його авторів бажання завуалювати його, як в старі часи, аморфними фразами. Тому для того, щоб подібне не повторилося і щоб уникнути деяких помилок, які були допущені при обговоренні попередніх проектів законів, члени клубу вирішили розгорнути найширше обговорення майбутнього закону у всіх підрозділах вузу.

О. КОЧИНАШ.

Студент IV курсу історичного факультету.

КОМІТЕТ
КОМСОМОЛУ

ПОВІДОМЛЯЄ

що 13 квітня відбудеться розширене засідання комітету комсомолу. На обговорення виносяться такі питання:

— про дальшу роботу комітету комсомолу;
— про вибори заступника секретаря комітету ЛКСМ України.

На засідання запрошуються секретарі бюро факультетів, комсомольський актив. Початок о 14 год. 30 хв.

ОГОЛОШУЄ КОНКУРС

на вакантну посаду заступника секретаря комітету комсомолу. Вимоги: бажання працювати, вміння відстоювати інтереси студентства, підтримка основних положень програми секретаря. Пропозиції приймаються до 13 квітня. Всі претенденти запрошуються на засідання комітету комсомолу (13.04.89).

ФОРМУЄ

свій дублюючий склад. Запрошуємо всіх, хто хоче і може працювати в прес-центрі, вивчати громадську думку тих, хто бажає допомогти комсомольській організації відновити втрачений авторитет. Пропозиції можна подавати в комітет комсомолу. Поспішайте! Ваша допомога необхідна! Часу на роздуми нема!

ГОТУЄТЬСЯ

до X пленуму Івано-Франківського міського ЛКСМ України, на розгляд якого виносяться питання: «Про завдання міської комсомольської організації у вирішенні соціальних проблем молоді». Пропонуємо зібрати всі наші вимоги та пропозиції, щоб висловити їх на пленумі.

ЗАКЛИКАЄ

молодь вузу взяти активну участь у Ленінському комуністичному суботнику, присвяченому 119-й річниці з дня народження В. І. Леніна.

ПРОПОНУЄ

квитки на відеодисотеку в Будинку культури «Сучасник», щоп'ятниці о 19 год. Вартість квитка 1 крб. 50 коп.

ПРИЙМАЄ
ЗАМОВЛЕННЯ

на туристичні поїздки, екскурсії (у вихідні дні) по рідному краю на автобусі інституту. Чекаємо на ваші відгуки та пропозиції.

ПЛАНУЄ

провести в квітні 1989 року анкетування комсомольців з метою глибшого вивчення проблем, пропозицій та побажань молоді. Будемо вдячні, якщо ви, комсомольці вузу, допоможете нам у проведенні анкетування.

ЗВЕРТАЄТЬСЯ

до комсомольських організацій факультетів з рекомендацією висловити свою оцінку роботи студентського профкому на звітно-виборній профспілковій конференції, яка відбудеться 18.04. 1989 року.

ДЛЯ ВАС, АБІТУРІЄНТИ!

ІВАНО-ФРАНКІВСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ ПЕДАГОГІЧНИЙ ІНСТИТУТ ІМ. В. С. СТЕФАНИКА
ОГОЛОШУЄ ПРИЙОМ
НА ПЕРШИЙ КУРС ДЕННОГО НАВЧАННЯ В 1989—1990 НАВЧАЛЬНОМУ РОЦІ

НА ТАКІ

СПЕЦІАЛЬНОСТІ:

1. Російська мова і література.
2. Російська мова і література і англійська мова.
3. Російська мова і література і німецька мова.
4. Російська мова і література. Виховання в дитячому будинку і школі-інтернаті.
5. Українська мова і література.
6. Українська мова і література і німецька мова.
7. Українська мова і література і англійська мова.
8. Англійська і німецька мова.
9. Німецька і англійська мова.
10. Математика і фізика.
11. Математика (з основами інформатики і обчислювальної техніки).
12. Фізика (з основами інформатики і обчислювальної техніки).
13. Історія і методика виховної роботи.
14. Музика і методика виховної роботи.
15. Педагогіка і методика початкового навчання.
16. Педагогіка і методика початкового навчання. Виховання в дитячому будинку і школі-інтернаті.
17. Педагогіка і методика початкового навчання і музика.
18. Педагогіка і методика початкового навчання і образотворче мистецтво.
19. Педагогіка і психологія (дошкільна).
20. Креслення, образотворче мистецтво і праця.

Термін навчання на спеціальностях «Педагогіка і методика початкового навчання», «Педагогіка і психологія (дошкільна)» — 4 роки, на інших спеціальностях — 5 років.

Заяви про прийом до інституту приймаються від громадян СРСР віком до 35 років, які мають середню освіту.

На зазначені спеціальності приймаються особи, які мають нахил або досвід роботи з дітьми, за рекомендаціями педагогічних рад шкіл, середніх професійно-технічних училищ, середніх спеціальних навчальних закладів, органів народної освіти, трудових колективів, міських і районних комітетів комсомолу, військовослужбовці, звільнені в запас протягом трьох останніх років.

ВСТУПНИКИ

СКЛАДАЮТЬ ТАКІ

КОНКУРСНІ

ЕКЗАМЕНИ:

1. Спеціальність «Російська мова і література». «Російська мова і література. Виховання в дитячому будинку і школі-інтернаті»:
1. Російська мова і література (усно).
2. Російська мова і література (твір).
3. Історія СРСР (усно).
- II. Спеціальність «Російська мова і література і

англійська мова», «Російська мова і література і німецька мова»:

1. Російська мова і література (твір).
2. Російська мова і література (усно).
3. Іноземна мова (усно).
- III. Спеціальність «Українська мова і література»:
1. Українська мова і література (усно).
2. Українська мова і література (твір).
3. Історія СРСР (усно).
- IV. Спеціальність «Українська мова і література і англійська мова», «Українська мова і література і німецька мова»:
1. Українська мова і література (усно).
2. Українська мова і література (твір).
3. Іноземна мова (усно).
- V. Спеціальність «Англійська мова, німецька

мова (з основами інформатики і обчислювальної техніки)»:

1. Фізика (усно).
2. Математика (усно).
3. Українська або російська мова і література (твір).
- VIII. Спеціальність «Історія і методика виховної роботи»:
1. Історія СРСР (усно).
2. Українська або російська мова і література (твір).
3. Суспільствознавство (усно).
- IX. Спеціальність «Музика і методика виховної роботи»:
1. Спецінструмент.
2. Теорія музики, сольфеджіо (не конкурсний).
3. Українська або російська мова і література (твір).

2. Спецінструмент.

3. Математика (усно).

XII. Спеціальність «Педагогіка і методика початкового навчання і образотворче мистецтво»:

1. Українська або російська мова і література (твір).

2. Малювання (рисунок, живопис).

3. Математика (усно).

XIII. Спеціальність «Педагогіка і психологія (дошкільна)»:

1. Українська або російська мова і література (твір).

2. Українська або російська мова і література (усно).

3. Біологія (усно).

XIV. Спеціальність

Щоранку сотні студентів і викладачів заходять до інституту через парадний вхід з вулиці Шевченка. Він був споруджений порівняно недавно, та скільки бачив щасливих посмішок абітурієнтів, які виходили з цих дверей студентами, журився разом з ними, хто зазнав невдачі. Ось і знову пройде кілька місяців і під цими дверима хвилюватиметься вулик вступників і тих, хто прийде за них уболівати. Мине ще обмаль часу — і парадне запрошуватиме першокурсників у світлі аудиторії, до знань.

До знань, до книг ласкаво запрошує усіх студентів й інститутська бібліотека, з її абонементами художньої та науково-навчальної літератури, із затишними читальними залами.

Фото В. Боб'яка.

мова», «Німецька мова, англійська мова»:

1. Українська або російська мова і література (твір).
2. Англійська (німецька) мова (усно).
3. Українська або російська мова і література (усно).
- VI. Спеціальність «Математика і фізика», «Математика (з основами інформатики і обчислювальної техніки)»:
1. Математика (усно).
2. Фізика (усно).
3. Українська або російська мова і література (твір).
- VII. Спеціальність «Фі-

4. Українська або російська мова і література (усно).

X. Спеціальність «Педагогіка і методика початкового навчання», «Педагогіка і методика початкового навчання. Виховання в дитячому будинку і школі-інтернаті»:

1. Українська або російська мова і література (твір).

2. Історія СРСР (усно).

3. Математика (усно).

XI. Спеціальність «Педагогіка і методика початкового навчання і музика»:

1. Українська або російська мова і література (твір).

«Креслення, образотворче мистецтво і праця»:

1. Малювання (рисунок, живопис).

2. Креслення (письмово).

3. Українська або російська мова і література (твір).

Нагороджені після закінчення середньої школи золотою (срібною) медаллю, а також ті, що закінчили середні спеціальні навчальні заклади або середні професійно-технічні училища з дипломом з відзнакою, складають екзамен тільки з предметів, виділених в оголошенні. Абітурієнти, які отримали

оцінку «п'ять», звільняються від наступних екзаменів і зараховуються до інституту, а при отриманні оцінки «чотири» або «три» складають інші екзамені.

На осіб, які закінчили з дипломом з відзнакою середні професійно-технічні училища на базі середньої освіти, вказаний порядок поширюється при вступі на спеціальності, які відповідають отриманим професіям.

На спеціальностях «Музика і методика виховної роботи», «Педагогіка і методика початкового навчання і музика» документи приймаються після перевірки вокальних даних і ларингоскопічного огляду голосового апарату вступників. В осіб, вокальні дані і голосовий апарат яких не відповідають вимогам навчання на цих спеціальностях, документи не приймаються.

З програмами вступних екзаменів зі спецінструменту, теорії музики, сольфеджіо, малювання, креслення можна ознайомитися в приймальній комісії інституту.

ВСТУПНИКИ

ПОДАЮТЬ

ТАКІ ДОКУМЕНТИ:

1. Заяву за встановленою формою.

2. Документ про середню освіту в оригіналі.

3. Характеристичну з останнього місця роботи або навчання, видану партійними, комсомольськими, профспілковими організаціями, керівниками підприємств, установ, організацій, правліннями колгоспів, завірену печаткою.

4. Витяг з трудової книжки або книжки колгоспника із записами про роботу на момент її видачі.

5. Медичну довідку (форма № 086-в).

6. Шість фотокартки для документів розміром 3x4 см.

7. Рекомендацію педагогічних рад шкіл, середніх спеціальних навчальних закладів, органів народної освіти, трудових колективів, міських і районних комітетів комсомолу, завірену печаткою.

Паспорт і документ про відношення до військового обов'язку подаються особисто.

Більш детально з правилами прийому можна ознайомитися в приймальній комісії інституту.

До початку вступних екзаменів абітурієнти проходять профорієнтаційну співбесіду.

Заяви і документи приймаються з 25 червня до 15 липня.

Вступні екзамені — з 16 липня.

Зарахування в число студентів до 5 серпня.

Адреса приймальної комісії: 284000, м. Івано-Франківськ, вул. Шевченка, 57, тел. 96-4-39, 96-4-54.

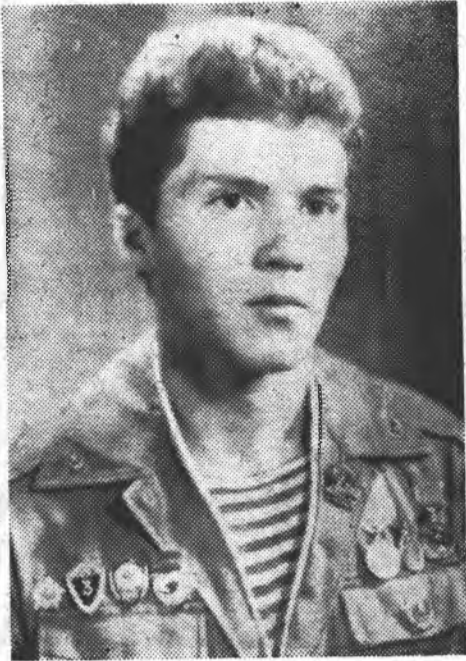
Назавжди в пам'яті

Воїни-інтернаціоналісти Іван Німий та Микола Рибалка (на фото: зліва-направо) поступили на перший курс історичного факультету через кілька днів після звільнення з лав Радянської Армії. Обидва юнаки виконували інтернаціональний обов'язок у складі обмеженого контингенту радянських військ в афганській провінції Шинданд. Микола був розвідником, Іван — сапером.

За мужність і героїзм, виявлені при виконанні інтернаціонального обов'язку, хлопці удостоєні урядових нагород. М. Рибалка нагороджений медаллю «За бойові заслуги» і знаком ЦК ВЛКСМ «Військова доблесть», а І. Німий — медаллю «За відзнаку у військовій службі». Груді обидвох прикрашають медалі «70 років Збройних Сил СРСР» і «Від вдячного афганського народу».

Юнаки успішно навчаються, ведуть громадську роботу: Микола — партгрупорг і курсу, профгрупорг, Іван — староста групи. В них нові друзі і нові турботи, та пережите в Афганістані в пам'яті залишиться назавжди.

На знімку: воїни-інтернаціоналісти Іван Німий та Микола Рибалка.

О. ДІДИК.

ЯК МИ уже повідомляли, у нашому інституті відбувся «круглий стіл», темою обговорення якого стали питання ролі і місця молодого вчителя в демократизації і гуманізації навчально-виховного процесу школи. У цій розмові взяли участь минулорічні випускники нашого вузу: О. Б. Рибак (англійська мова, російська мова і література; восьмирічна школа Пустомитівського району Львівської області), А. В. Кузьмович (трудове навчання; Івано-Франківська школа-інтернат № 1), Л. В. Малкович (українська мова і література; восьмирічна шко-

ла Косівського району), Д. І. Русняк (музика і спів; СШ Чернівецької області), а також слухачі факультету перепідготовки керівних педагогічних кадрів — заступники директорів шкіл О. В. Барложецька (Рожнятівський район), І. Й. Гівчак (Дрогобицький район), директор школи-інтернату з м. Герци Чернівецької області Е. Г. Звинко; заступник начальника обласного управління народної освіти І. М. Косиш. Вів зустріч завідувач кафедри педагогіки і психології доцент В. Д. Хрущ. До вашої уваги — основні думки бесіди.

вмію уникнути конфліктів. А з роками, гадаю, прийде й досвід...
О. Барложецька: Я вже багато років працюю в Ясенській СШ. Прибувають до нас чимало випускників-стефанівців, от і минулого року прийшла до нас Марія Тарасівна Сте-

вмію уникнути конфліктів. А з роками, гадаю, прийде й досвід...
О. Барложецька: Я вже багато років працюю в Ясенській СШ. Прибувають до нас чимало випускників-стефанівців, от і минулого року прийшла до нас Марія Тарасівна Сте-

вмію уникнути конфліктів. А з роками, гадаю, прийде й досвід...
О. Барложецька: Я вже багато років працюю в Ясенській СШ. Прибувають до нас чимало випускників-стефанівців, от і минулого року прийшла до нас Марія Тарасівна Сте-

вмію уникнути конфліктів. А з роками, гадаю, прийде й досвід...
О. Барложецька: Я вже багато років працюю в Ясенській СШ. Прибувають до нас чимало випускників-стефанівців, от і минулого року прийшла до нас Марія Тарасівна Сте-

СТАТИ УЧИТЕЛЕМ...

О. Рибак: Я — вчитель іноземної мови. Правда, за сумісництвом веду уроки російської мови і літератури. З навантаженням справляюся. Особливих труднощів у роботі з дітьми не відчуваю. Буває, звичайно, невдоволення собою. Уже після уроку усвідомлюю, що можна було провести його цікавіше. Вважаю, правда, що подібне невдоволення вчитель і має відчувати, бо інакше він просто не зможе бути вчителем, педагогом.

Мої перші три чверті — це так мало. Але і за цей час зрозуміла, що вивчення англійської мови у школі йде не так, як повинно б. Маю на увазі методику навчання. От у мене зараз четвертокласники. По суті, не знаючи букв, пробуємо читати. Створюється ілюзія читання, а не справжнє вивчення мови з її письмом. На мою думку, це треба в корені міняти. І я був пробувати навчати одночасно і читання, і письма, що повинно бути більш ефективним при оволодінні іноземною мовою школярами. Мені здається, що й на факультеті іноземних мов при підготовці спеціалістів для школи потрібно лещо перебудуватися в цьому напрямку.

Запитання з місця: Скажіть, будь ласка, якби вам знову довелось обирати професію, чи стали б учителем?

О. Рибак: Обов'язково! Найголовніше те, хоча говорити про це не зовсім скромно, що я знаходжу спільну мову з дітьми,

фанок. Що характерне для них усіх, то це глибоке знання свого предмету, бажання працювати з дітьми. Хочу підтримати думку попередньої виступаючої: справді, викладання англійської (сама я веду уроки німецької мови) таким чином, як воно ведеться дотепер, це просто ілюзія вивчення іноземної мови. Через те й не дивно, що знають її у нас більш-менш одиниці учнів, навіть ті, що мають п'ятірку в атестаті, насправді не володіють мовою. І це вимагає істотних змін.

Оскільки я заступник директора, то маю справу з усіма предметниками. Хочу зауважити з цього приводу: при підготовці спеціаліста, особливо філолога, необхідно, як на мене, вчити більше аналізувати літературні твори, щоб донести до дітей не тільки їх ідею, а й багатство художнього світу, створеного письменником. А здебільшого, спостерігаю, молодий учитель захоплюється переказом змісту, впускаючи аналіз, тобто і виховний процес.

В. Хрущ: Цікаво, а що можуть сказати про свої перші кроки випускники художньо-графічного та музично-педагогічного факультетів?

Репліка: Тим більше, що добре відоме їх традиційне ставлення до педагогічних наук ще під час навчання.

І. Батюженко, декан музично-педагогічного факультету: Це думка часів «застоя». І на її протива-

свою долю з дітьми. Є у мене і свої знахідки, задуми, до речі, саме з точки зору педагогіки. Однак надзвичайно слабенька матеріальна база сковає, всю ініціативу, а безкінечні конфлікти з директором часто ставлять у таке безвихідне становище, що не раз задумуєшся над своїм призначенням. Через те хочу висловити побажання викладачам інституту: не готуйте студентів до легкого життя, націлюйте їх на те, що доведеться в гострих суперечках, конфліктах відстоювати свої переконання, утверджувати себе самого, захищати свої задуми.

Запитання з місця: Продублюю запитання: чи обрав би фах учителя, якби довелось починати спочатку?

А. Кузьмович: Мені важко відповісти однозначно. Минулі два роки принесли велике розчарування. Відчуваю, що не можу реалізувати себе. Можливо, варто поміняти школу?..

Е. Звинко: Мені шкода цього молодого чоловіка. Але, наголошую, слабка матеріальна база — це не хвороба окремої школи, це хвороба, по суті, усієї нашої освіти. Через те головним завданням має бути не теоретична підготовка спеціалістів, а підготовка до реального життя. Треба, щоб випускник не просив «золоті гори», а пробував починати з того, що є, шукав, з якого ж кінця братися. У практиці часто зустрічаюся з тим, що молоді вчителі

просто-таки психологічно не готові до роботи, до навантажень, самовіддачі. Більшість з них не готові й до громадської роботи, ігнорують її. Люди старшого покоління часто бувають більш активні, рухливі, аніж молоді.

Л. Малкович: Мені пощасило, як нікому: маю у Косівському районі дві сільські школи. Одна з них — малокомплектна: у четвертому класі, наприклад, всього шестеро учнів. Як працювати з ними? Спочатку зраділа: зможу багато уваги приділити кожному — це ж чудово! І яке розчарування, коли з перших же уроків побачила їх мізерну підготовку. Почалася ко-

треба кожному для себе визначити оту межу, за якою лежить панібратство. Це дуже важливо. Бути старшим, товаришем, порадником, але аж ніяк, скажімо, не подружжючням. А для цього необхідне глибоке знання вікової психології дітей.

Д. Русняк: До предмету музики і співів у школі традиційно зневажливе ставлення як з боку учнів, батьків, так і самих учителів. Пробую ламати такий підхід. Три чверті — занадто малий строк, аби робити якісь втішні висновки. Але основний з них той, що працювати з школярами дуже цікаво, особливо, коли відкриваєш їм щось невідоме і бачиш у дитячих очах іскринки захоплення, прагнення пізнання.

В. Хрущ: Боявся, що зустріч наша і розмова вийде не зовсім вдалою, а насправді сталося все навпаки. Мабуть, не чисельність присутніх є визначальною для таких довірливих, предметних бесід.

І. Косиш: І я для себе, як один з керівників облучального з нашої розмови. Гострими виявилися ряд проблем. Зокрема, на мою думку, є очевидним і потрібним відкриття початкових шкіл у селах. Ми й справді повинні зберегти село, зрештою, повернути йому борги. І якщо у класі навчається шестеро учнів — їх потрібно вчити так само якісно, як і тридцять.

Молодий учитель повинен добре усвідомити, що успіх його роботи залежить від таких основних компонентів, як глибоке знання свого предмету, ґрунтовні знання вікової педагогіки і обов'язкові знання дитячої психології. Наголошую — саме значення.

Не можна залишати поза увагою й позакласну роботу. В селі, скажімо, учитель на виду всієї громадськості, отож і повинен активно займатися громадськими справами. Чому б учителю не запросити на виховну годину до школярів батька, який працює художником, щоб повів розмову на естетичні теми, захопив дітей живописом; чи маму-лікаря, яка б «просвітила» підлітків з питань статевих виховання тощо. Необхідно використовувати всі варіанти і можливості, тоді й робота педагога буде на радість, і віддача буде відчутною.

Записала
Н. БОДНАРЧУК.

У світлі цифр і фактів

З кожним роком збільшується набір студентів до інституту. Якщо у 1950 році він становив 300, то в 1988—1989 навчальному році 800 чоловік. На 1 квітня ц. р. у вузі навчається 3042 студенти стаціонарного відділення і 2637 студентів-заочників. З 1976 року в інституті працює підготовче відділення, на якому щорічно навчається 120 чоловік.

Навчально-виховну і дослідницьку роботу у вузі здійснюють 332 викладачі, 13 з яких — доктори наук, професори, 130 — кандидати наук, доценти. Нагадаємо, що у 1950 році в інституті працювало 40 викладачів, з яких тільки 3 були кандидатами наук.

За 49 років існування інституту підготував понад 28 тисяч учителів, що працюють в різних областях республіки, з них 10 тисяч — у школах Прикарпаття. Понад 1000 випускників вузу нагороджені орденами і медалями СРСР, більше 200 чоловік стали директорами шкіл. 12 з 18 завідувачів рай-міських та облуну Івано-Франківщини — випускники інституту.

Нині інститут має хорошу навчальну і наукову бази. Сюди входять сучасні аудиторії, обладнані навчальним телебаченням, комплекси лінгфонних кабінетів на факультеті іноземних мов та філологічному, обчислювальний центр, 4 лабораторії персональних обчислювальних машин; на фізико-математичному факультеті працюють науково-дослідні лабораторії — рентгено-спектрального, рентгено-структурного аналізу, електронної мікроскопії, фізики тонких плівок, гамма-резонансного випромінювання. Для студентів усіх факультетів функціонує відеотека навчальних фільмів, діють музеї народної освіти Прикарпаття, археологія, декоративно-прикладного мистецтва Івано-Франківщини. До послуг студентів — сучасна бібліотека.

У 1988 році здано в експлуатацію новий восьмиповерховий навчально-лабораторний корпус гуманітарних факультетів. Інститут має в своєму розпорядженні експериментальний базовий піонерський табір «Зірка» на 300 місць в с. Микulichні Надвірнянського району, завершується спорудження експериментальної базової середньої школи № 23 в Івано-Франківську.

Для дозвілля і відпочинку студентів існують просторі активні і спортивні зали, профілакторій «Здоров'я», спортивно-оздоровча база «Карпати» у селищі Ворохті, а також спортивно-оздоровчий комплекс у с. Микulichні. При студентському клубі культури працюють різноманітні гуртки художньої самодіяльності, а при кафедрі фізкультури організовано чимало спортивних секцій. Для проживання студентів є 4 гуртожитки.

За успішне виконання державного плану економічного і соціального розвитку СРСР 1988 р., внесок у перебудову вищої освіти колектив інституту нагороджений перехідним Червоним прапором Державного комітету СРСР по народній освіті і ЦК профспілки працівників народної освіти і науки. Добірку підготував Б. ГАВРИЛІВ.

У нашому інституті діє шість самодіяльних народних мистецьких колективів. Це ансамблі «Верховинка», «Росинка», «Опришки», «Легінь», «Гуцулочки» і «Усмішка». Більшість з них не раз побували за рубежем і кожного разу привозили успіх і славу. Так, після гастролей Інструментального квартету «Усмішка» по Америці з його солістом М. Сливоцьким місцева преса писала, що люди переходили з одного концертного майданчика на інший, щоб послухати віртуозів-музикантів з України. Та-

кож цей колектив побував у Японії, Фінляндії, Західному Берліні, брав участь у міжнародному фестивалі телевізійних програм «Райдуга», в пісенних фестивалях у Румунії, Польщі тощо.

На знімку: викладачі музично-педагогічного факультету, члени інструментального квартету «Усмішка» — керівник ансамблю Ю. С. Фейда (бас), Г. В. Котик (гітара), Ю. Д. Куріло (контрабас) і М. В. Павлюк (скрипка).

● **СТУДЕНТСЬКІ БУДНІ**

Дозвілля

У рамках Всесоюзного фестивалю самодіяльної художньої творчості в нашому вузі відбудеться перегляд конкурсних програм авторських мистецьких колективів факультетів. На ньому студенти і викладачі змагатимуться із солоспіву, ансамблевого виконання музичних творів, конферансу, гумору та сатири, авторської пісні, хореографії, хороваго співу тощо.

Для того, щоб самодіяльні артисти ліпше підготувалися до огляду-конкурсу, оргкомітет запропонував їм різноманітні форми концертних програм: театралізоване свято, естрадно-розважальне шоу, музичний ринг, фольклорну виставу, вечір пісні та ін.

Огляд проходитиме в актовому залі інституту з 13 по 19 квітня.

П. КРИСТАЛОВИЧ.

Художній керівник студентського клубу.

Навчання

Згідно з планом основних заходів цивільної оборони 13—14 квітня 1989 року в Інституті під керівництвом проректора по навчальній роботі доцента Б. В. Василюшина будуть проводитися командно-штабні навчання з цивільної оборони. Керівництво здійснюватиме міський штаб цивільної оборони.

Для виконання практичних заходів на командно-штабні навчання залучаються колективи факультетів іноземних мов та художньо-графічного.

Велику роботу в вдосконаленні практичних навичок передбачається виконати евакуаційній комісії та оперативній групі.

Штаб цивільної оборони закликає викладачів і студентів Інституту виявити під час навчання високу організованість та ініціативу.

В. МЕЛЬНИК.
Помічник ректора з ЦО

ВЕЛИКОЮ популярністю користуються виступи мистецьких самодіяльних колективів нашого інституту у шанувальників української, пісенної творчості і в нашій країні, і за її межами. Зовсім недавно з подорожі до Польської Народної Республіки повернулася група самодіяльних артистів Прикарпаття, у складі якої були заслужений працівник культури УРСР, завідувач кафедри музики з методикою викладання Михайло Сливоцький, інструментальний квартет «Усмішка» та новостворений вокальний квартет викладачів нашого вузу. Ця поїздка була організована з ініціативи Івано-Франківської облпрофради та Українського суспільно-культурного товариства м. Кракова і присвячувалася відзначенню 175-річного ювілею Т. Г. Шевченка.

У Кракові нас, посланців Прикарпатського краю, вітали надзвичайно тепло.

У день святкування Шевченкового ювілею, 19 березня, на будинку № 6 по вулиці Яна урочисто відкрита меморіальна дошка. У присутності генерального консула СРСР П. Д. Сардачука, секретаря Краківського воєводського комітету ПОРП Яна Чепеля, великої групи письменників, художників, журналістів, членів Українського суспільно-культурного товариства у Польщі, які прибули до Кракова з усіх кінців країни, а також делегації творчих спілок України пам'ятну дошку відкрили заступник президента Ян Новак, голова Краківського відділення Спілки польських письменників Юліан Новак і наш земляк, український радянський поет Дмитро Павличко.

Того ж дня у приміщенні Краківської філармонії відбувся великий концерт з творів та пісень на слова Т. Г. Шевченка. Надзвичайно вразив присутніх виступ студентсь-

кого хору «Полонина» українського загальноосвітнього ліцею міста Лігниць — єдиного в Польщі ліцею з українською мовою навчання. У складі хору — 60 юнаків і дівчат віком 16—18 років. Цей колектив існує з 1957 року, з часу заснування ліцею. Його учасники зай-

**ЗУСТРІЧ
БЕЗ
ПРОЩАНЬ**

маються у вільний від уроків час під керівництвом диригента, досвідченого майстра хорového мистецтва професора Михайла Дуди. Репертуар хору дуже різноманітний: від церковних мес, творів композиторів-класиків до обробок українських народних пісень. Високохудожньо, з глибоким відчуттям національного мелосу і психології народного духу в акапельному виконанні прозвучали пісні на слова Кобзаря «Рече та стогає Дніпр широкий», «Заповіт», «Віє вітер», «Ой три шляхи». З успіхом були виконані українські народні пісні

в обробці А. Авдієвського, Л. Ревуцького, С. Козака та інші.

Усіх присутніх зачарував виступ Михайла Сливоцького у супроводі інструментального квартету «Усмішка» (керівник — старший викладач кафедри теорії, історії музики та гри на музичних інструментах Юрій Фейда). Його успіх, як і завжди, пов'язаний насамперед з пісню — народною, класичною, естрадною. Задумано звучали у його виконанні пісні на слова Шевченка — «Зоре моя вечірняя», «Тече вода з-під явора», а також «Карпатська ніч» (муз. В. Якуб'яка, сл. С. Пушкіна), «Співають гоги» (муз. Б. Шиптура, сл. С. Пушкіна).

Приємне враження справив і виступ вокального квартету у складі Марії Клепар, Віри Бондаренко, Надії Жилавої, Оксани Павлів. У їх виконанні прозвучали українські народні пісні, твори на слова Кобзаря.

Творча делегація Прикарпаття широко пропагувала своє мистецтво перед працівниками радянського консульства у Кракові. На концерті були присутні співробітники консульства Болгарії, Чехословащини, НДР, яким ми прагнули через пісню передати тепло рідної землі.

Незабутньою згадкою залишилася у наших серцях зустріч у краківській «Світлиці» Українського суспільно-культурного товариства, головою якого є Роман Андрухович. Господарі цього доброзичливого дому частували нас, земляків, стравами української кухні, цікавилися проблемами оновлення нашої країни. А потім ніжно і щиро полинула пісня за пісню і живила чистими почуттями кожного, хто був присутній у «Світлиці». На завершення вечора митці з Прикарпаття передали в фонд бібліотеки «Світлиці» книги, серед яких найбільш цінним подарунком був «Кобзар» ювілейного, 1989 року видання, а також грамплатівку «Співають гори» із записами самодіяльних виконавців Івано-Франківського педінституту.

Краківські зустрічі з нагоди 175-річчя Велико-го Кобзаря — зворушливий факт любові і шани до Т. Г. Шевченка представників братніх слов'янських народів. Зігріті промінням ідеалів Мицкевича і Шевченка, такі зустрічі ще і ще раз стверджують торжество братерства між людьми і націями, відкривають нові можливості зближення і взаєморозуміння поєднаних великою історією культур.

М. ЧЕРЕПАНИН.

Антологія одного вірша

У нашому вузі з успіхом працює літературно-мистецька студія «Зав'язь», якою керує відомий український радянський письменник Степан Пушник. Він залучив до студії талановитих студентів, твори яких друкувалися в обласній та республіканській періодиці. Деякі з них пропонуємо увазі читачів.

С. ЕСЕНИН

Голос мій не вирветься із гробу.
Пісню у небо не зійду.
І моя палаюча хвороба
В одному з тайнами рядів.
Лиш мій дух безмовний там, де зорі.
Повний здивування, не збагне:
Чи я сам життя своє спотворив,
Чи воно скалічило мене!
Доля пробігла перед очима.
Хвилі злих і радісних годин.
Та не знаю в чому все ж причина,
Що померти мусив молодим.

Чи в моїх довірливих утіхах,
Од яких, примножуючи гріх,
Бився марно, я в руках чийось,
В павутинні пройдених доріг!
Чи тому, що прозрівав у вічне,
Був безпосереднім, як маля,
Поглядом втягла мене магичним
В свою пашу звивиста петля.
Василь МОРОЗ.

Повертаюся до тебе, немов повертаюся до ночі.
Повертаюся до ночі, немов повертаюся в ніч.
Але вітер не свисте й сова з темноти не гогоче.
І душа, як сорочка, не рветься по швах протиріч.
І пейзажі думок, перелатані листям опалим,
Появляються часто як невразно, як міражі,
І вогні вдалині — не

холодні бездушні опали,
А ласкаве проміння чийсь душі.
Ти вертаєш до мене, немов би вертаєш до динки.
Повертаєш до динки, немов би вертаєш в день.
Все таке, як колись. Тільки лагідний пух тополиний!
Опадає на скроні забутних пісень.
Все таке, як було. Але в днину пророчу й урочу!
Із душі обережність здіймається, як ношу із пліч.
Повертаюся до тебе. А сам повертаюся до ночі.
Хоч не знаю, чи цим повертаюся в ніч.
Іван АНДРУСЯК.

Серед глибин душі людської
Ховається щось невідоме.
Щось дивне, мов посланець гора
Стискає горло до судоми
В хвилини радості і щастя.
Що кривиться в душі людській
І хто той невідомий майстер.
Що в теплу душу вкриває
Той лід замерзне і розтане.
Був злим я — знову добрим стану.
Біль стихне, загояться рани.
Лиш душу вирвати з туману

Незвіданого я не помчу.
Чому в злу мить переживання
Розгонить промінь сяму ночі.
Пробуджує життя бажання!
Як неосяжне осягнути!
Як власну душу зрозуміти!
А втім, коли все збагнути,
Це, мабуть, значить вже не жити.

Ігор АНДРУСЯК.

Казки дитинства

Під вечір все затихає, лише інколи із-за річки напливає хвилями запах степового бур'яну. Великі хмари в моїй уяві перетворюються то в Котигорошка, то в Бабу-Ягу, то в Дюймовочку.

Ми лежимо з дідусем на свіжоскошеному сні. Завтра зранку знову засвітить-заспіває коса і довгоногі трави впадуть на землю, залишать на гострому жалі прозорі краплини роси. А поки що ніч. Велика, пришикла й утаємничена...
— Дідусю, розкажіть казку.

Прикриваю очі віями і вже бачу маленького, згорбленого, розумного казкаря, бородатого жорстокого царя, царицю, чомусь подібну на нашу сусідку Параску... Сон вколює мене, а я не здаюся, відбиваюся від нього всіма силами, стараюся вловити кожне сло-

во дідусевої казки.
Ранок. Холодять ноги роса, вже дзвінко співає жайвір, прокинувся і вітер. Сон пройшов, та казка не забувається, продовжує хвилювати дитячу уяву.
— Дідусю, хто сказав цю казку?.. А що, Пушкін жив у ті часи, як був цар?
Того літа я навчився читати і перша прочитана книга була «Казки» О. С. Пушкіна. Потім я познайомився з пушкінськими віршами і кожний їх рядок був для мене відкриттям. Іншими очима я почав дивитися на світ, на рідний край, квітучі сади, безмежні поля, на людей, що мене оточують. В кожній картині сучасного життя можна віднайти якийсь штрих, характерний для почуттів у дитинстві казки.

І. СЕМКІВ.
Студент V курсу філологічного факультету.

При кафедрі фізвиховання функціонує ряд спортивних секцій: легкої атлетики, фехтування, настільного тенісу, спортивного орієнтування, самбо, рукопашного бою тощо. Є навіть, здавалося б, не дуже силова, але дуже цікава і делікатна, група ритмічної гімнастики. Вона існує порівняно недовго, але вже здобула чимало прихильників. І такою популярністю завдячує, перш за все, натхненній роботі її тренера, викладача кафедри фізвиховання Я. С. Ковалю (на передньому плані знімку).

Фото В. Боб'яка.

«РАДЯНСЬКИЙ ПЕДАГОГ» — орган парткома, ректората, профсоюзних комітетів і комітета ЛКСМУ Івано-Франківського державного педагогічного інституту імені В. Стефанюка. Газета виходить на українській мові.

Редактор **С. ХОРОБ.**
Газета виходить один раз на тиждень — у вівторок. Формат — 0,5 друкарського аркуша газети «Правда». АДРЕСА: 264000, м. Івано-Франківськ, вул. Шевченка, 57. Телефони: 96-473, 96-441.

Івано-Франківська обласна друкарня управління у справах видавництва і поліграфії обласвиконкому, м. Івано-Франківськ, вул. Чапаєва, 78.

БЧ 10142.
Тираж 2000.
Зам. 1011.